

ti tisti, ker te je izdal odtisk pečatnika v tvojem zvezku. Tako pride nehote vsaka skrivnost nekoč na dan. Zdaj pa pokaži še pečatnik.«

Matiček ga je privlekel iz žepa in ga oddal.

»Ta bo pa sedaj moj,« pravi gospod učitelj, »da te ne zavede še v kako izkušnjava. Vem, da si delal vse to v nevednosti, samo da bi se materi bolj prikupil. A ta pot ni prava, ker ni poštena.«

Pojasnil nam je nadalje gospod učitelj, kako strogo se kaznuje ponarejanje listin in podpisov in da je to velika prevara.

Matičku je pa odpustil prvo nerodnost. Pač pa je poklical njegovo mater na razgovor, ki je bil menda precej dolg in uspešen. Sklepal sem iz tega, ker Matiček ni hotel niti govoriti o tem.

Nekaj pa smo le zvedeli. Materi je gospod učitelj nasvetoval, naj da dečka učiti rezbarstva. To se je tudi zgodilo. Danes je Matiček cenjen rezbarski mojster. Tako je obrnil svoje spretnosti v pravo smer in živi jako zadovoljno.

Metuljčki.

Metuljčki v zraku plavajo,
se s cvetjem poigravajo,
med travico se skrivajo,
si z veterčkom napivajo.

Se z neba solnček jim smehlja,
smehlja poredno: hahaha!
Metuljčki mu mežikajo,
se veterčku dobrikajo.

Se hroščkom zlatim klanjajo,
o lepih časih sanjajo,
ki prišli zopet so nazaj
v preljubi tihi rodni kraj!

Albin Čebular.

